

Ако нѣкой по-рано би ѝ казалъ, ^{ид} че тя не знае дивното въ живота — би напъвала въображение, както слѣпитѣ се мжчатъ да си представятъ свѣтлия день; ако сега нѣкой би ѝ се противопоставилъ да гледа на красивата градина на живота, когато се е излѣкувала отъ слѣпота — би се хвърлила съ всичката яростъ на излѣганата, да премахне пречкитѣ.

— Въ каква измама съмъ живѣла до сега! — се съжеляваше тя.

И разбрала, че тя е зачернила най-свѣтли младини, само защото той не се е засрамилъ отъ годинитѣ си и оплулия си животъ, а дошелъ и използвалъ богатството си за да подкупи старата ѝ майка-вдовица — Царка затрепера отъ нездържанъ гнѣвъ. И идѣше ѝ